

Můj zájem o dějiny Velké Moravy začal již krátce po narození. Ne, není to omyl, narodila jsem se totiž v Uherském Hradišti a celý svůj dosavadní život prožila ve Starém Městě, v centru onoho dávného Veligradu, který svou velikostí a vypslostí v devátém století předčil mnohé světové civilizace a předběhl dějinný vývoj mnohdy až o několik staletí.

Již ve 3 letech jsem v doprovodu rodičů zpozřídala se zájmem sledovala práci archeologů a ve skrytu duše jim záviděla to jejich „velké písuvoviště“ a speciální „lopatky“, se kterými si tam den co den „hráli“...

Dnes již jen s úsměvem na tvář i vzpomínám na mou bujnou fantazii a uvědomuji si, že ono „velké písuvoviště“, na které jsem se v 80. letech 20. století chodila dívat, bylo pohřbiště „Na Valách“ a archeologové se tam věnovali dalšímu ze svých přínosných archeologických výzkumů.

Možná jsem tam tehdy ještě stačila zahlédnout Viléma Hrubého, jednoho z nejvýznamnějších archeologů Starého Města, nebo Ludka Galušku, soudobého archeologa, se kterým jsem se po více jak 20 letech setkala v Městském zemském muzeu v Brně, aby mi shrnul dosavadní archeologické úspěchy a dal velmi cenné rady k této diplomové práci.

V posledních měsících jsem mnohokrát odpovídala na otázku, co mě vedlo k výběru tématu mé práce a proč jsem si zvolila právě Velkou Moravu. Vždy jsem s hrdostí začínala slovy: „Tož, já su ze Staráku...“

Byl to vlastně osud, který mi vybral téma diplomové práce, neboť s velkomoravskými dějinami jsem se po celé dětství i dospívání setkávala na každém svém kroku. Já jsem tuto výzvu s radostí přijala a slibuji, že se tohoto nelehkého úkolu zhostím se vši zodpovědností.